

**Πλήθος προσφύγων ησθητικό
'στοῦ Στεφανῆ τάρχοντικῶ.**

Πρ.—'Ακου, Προέδρων Πρόεδρε, τὴν πόρτα σου κτυποῦ·
κι ἤλθαμε τὰ Χριστοῦγεννα' στὸ σπῆτι σου νὰ ποῦμε. [με,
Χριστὸς γεννάται σήμερα... μεγάλ' ἢ συμφορὰ μας,
κι εἶναι καιρὸς, Πρωθυπουργέ, νὰ λείψουμε τάστατα,
κι ἂν εἰμποροῦσαν ν'ἔχανε φωνὴ καὶ τάντερά μας,
θὰ σοῦλεγαν τὸ τί τραβοῦν μὲ τούτη τὴν νησταία.

Συσκέφεις καὶ Συμβουλία νὰ μείνουν κατὰ μέρας,
καὶ τώρα κάθε Πρόεδρος καὶ σεβαστὸς μας γέρος
κοιλιοψίαν σοβαρὰν' στοὺς πρόσφυγας ἄς κάνη,
κι ἄντι φωνῆς γουργουρητὸ
θὰ ξανακούση δυνατὸ,
εἶδος διαμαρτύρησις' στῶν γέρων τὸ Ντιβάνι.

'Αφῆστε τὰ καμώματα
κι ἔλα τὰ δικαιώματα
τὰ κυριαρχικά.

Τώρα λιμὸς κυριαρχεῖ,
καὶ δώστε λίγη προσοχὴ
καὶ' στὰ κοιλιακά.

Τί πλοῦσοι κι ἐπτώχευσαν κι' ἐπέφρασαν ἀλήθεια,
πλὴν δοοὶ μόνον ἀπὸ σὰς γυρευοῦνε βοήθεια,
γὰ' αὐτοὺς φωνάζει μιά φωνὴ σωτήριων ἀληθῶν
πῶς οὐκ ἐλαττωνίσονται παντοῖων ἀγαθῶν.

Χριστὸς γεννάται σήμερα... Πρωθυπουργέ, μὲ γέλοια
πρόβαλε στὸ παράθυρο καὶ ρίξε μας καρδέλια.
Ξέρουν, Προέδρων Πρόεδρε, κι' ἡ δὺο μας' Ἑλλάδες
πῶς γὰ' χοροὺς καμμιὰ φορὰ θανεῖσαι καὶ βελάδες,

ὅμως ἐμεῖς φωνάζομε πρὸς ἄλλους τοὺς ἐν τέλει
πῶς σὰν χορευοῦν τάντερα χρειάζεται καρδέλι.

Σκ.—'Αγαπητοί μου πρόσφυγες, σ' ἐμένα μὴν κτυπάτε,
Χρισ τοῦγεννα, πρωτόγεννα, 'στοῦ Γούναρη νὰ πᾶτε,
ποῦ χει καὶ Τούρκους μὲ παρὰ' στὸ κόμμα τὸ δικό του
καὶ χαιρεί, καθὼς ξέρετε, καὶ φήμην σιτοδότου.

Τούτος πολλοὺς παρηγορεῖ,
σὲ τοῦτον τρέχουν τόσοι,
αὐτὸς σὰν Γούναρης' μπορεί
καὶ γούνας νὰ σὰς δόση.

'Ας μὴν καὶ πρὸ τοῦ λιμοῦ καθέναν ἀπαθῆς,
ἀλλέως παρευθὸς
τὰ δόντια μας θὰ τρίξωμε,
καὶ μὲς' στὸν πανικὸ
τὸν Νόμο θὰ κηρύξωμε
τὸν Στρατιωτικὸ,

κι' ἔπ' οἷος φωνάξη πῶς πινῶ, μ' ἕνα μας μανιφέστο
θὰ τὸν συλλάβου' στὴ στιγμὴ καὶ θὰ τὸν πᾶν ἄρεστο.

*Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.*

Νέον Ἡμερολόγιον Ἑλένης τῆς Σθορόνου,
στὴν Σάμον ἐκδιδόμενον
κι' ὑπὸ πολλῶν ἀδόμενον
ὡς ἕνα δῶρον τιμολφῆς αὐτοῦ τοῦ νέου χρόνου.